

سال بیستم

اول سرطان ۱۳۴۹

شماره ششم

عبدالحی جبی

صنعت توپ سازی در دوره احمدشاهی

هنگامیکه اعلیحضرت احمدشاه بابا اساس سلطنت افغانی را در سنه ۱۱۶۰ در قند هار باز گذاشت، افغانستان محتاج تشکیلات و سیعی بود، که باید در امور ملکی و لشکری گرفته میشد، واز انجمله تشکیل یک اردوی دولتی بود که مجهز به سلاح آن عصر باشد. پیش از جلوس احمدشاهی، مملکت مادرورهای سلط دو شاهنشاهی بزرگ آنوقت یعنی تیموریان هندو صفویان فارس را گذرانیده بود، ولاید موادیشی از تشکیلات نظامی و تجهیزات لشکری داشت، واستعمال توپ و تفنگ را عین از عصر با بر (حدود ۹۰۰) در افغانستان می بینیم.

احمدشاه بابا چون پیش از سلطنت شخص آزموده کار و یکی از جنرالان نظامی عصر بود، برای عساکرها هانه توپ و اسلحه ناریه را نیز تهیه دیده بود، که از انجمله در اوراق تاریخ، بوجود برخی از توپهای مشهور عصر احمدشاهی بر میخوریم. گویند در پیکار معروف پانی پت که یک لک لشکریان افغانی را باده لک مراته هند جنویی روی داده بود، ابراهیم خان قوماندان توپخانه مراته، توپهای قاعده کوب بزرگ، و دو صد توپ صحرائی داشت، ولی قوای احمدشاهی فقط دارای سی توپ بودند (۱)

توب زمزمه

توب مشهور است که لشکر یان اعلیحضرت احمدشاه بابا آنرا در جنگ وفتح یانو پت استعمال کرده بود. این توب در سنه ۱۷۵۰ هجری ۱۱۶۴ در لاهور با مر وزیر شاه ولیخان، ذریعه شاه نظیر توب ساز ریخته شده بود. ویک توب دیگرهم نظیر آن بود، که بعد ازفتح یانی پت حین انتقال بافغانستان در رود چنان غرق شد.

توب زمزمه از مس و روی مخلوط ساخته شده و طول آن ۱۴ فتو، و نیم انج و قطر دهان آن ۹ و نیم انج است.

توب زمزمه بعد از فتح یانی پت در لاهور بدست خواجه عبید حکمدار افغانی ماند، که در سال ۱۷۶۲ م بدست هری سنگه افتاد و تا ۱۷۶۴ در شاه برج قلعه لاهور بود. در همین سال سردار چرت سنگه ک. از اسلاف رنجیت سنگه بود، زمزمه را به گوجرانواله برد، و از آنجا بدست سردار احمد خان راجپوت به احمدنگر پنجاب آورد. و بتصرف گوجر سنگه درآمد.

در سال ۱۷۷۲ باز بدست احمد خان بطرف رسولنگر برده شد، و بسال ۱۷۷۳ جهندان سنگه آنرا با مر نسر آورد، تا در ۱۸۰۲ م حین فتح امر تسر بدست رنجیت سنگه افتاد، و در جنگهای دسگه، قصور، سجانپور، دزیر آباد، ملتان ازین توب کار میگرفت در محاصره ملتان باین توب خسار تی وارد آمد، و بدروازه هلی شهر لاهور رسانیده شد. تا که در سال ۱۸۷۰ انگلیسیان آنرا در بین پوهنتون و موزیم لاهور بر صفوئی نصب کردند و تا کنون همانجااست. بـ دهان توب منقوش است:

با مر در دوران شاولیخان وزیر ساخت توب زمزمه نام قلعه گیر

(عمل شاه نظیر)

بر پشت توب نوشته اند:

در زمان شه فرید ون فر داور داد بخش عدل شعار

در دوران عصر احمدشاه خسر و تخت گیر و جم مقدار

شد بستور اشرف الوزراء امر از سده سپهر مدار

توب شعبان شکوه کوه و قار	که بزرد با هتمام تمام
شہولیخان وزیر اکثر کار	خانه زاد شہ سپهر سریر
کرد استاد چند را احضار	بهر تقدیم آن مهم ستر گ
زمزمہ نام توب نادر کار	قابسی تمام ریخته شد
کرد با وحشت آنچنان اظہار	سال تاریخش از خرد جستم
راز پنهان بنو کنم تکر اد	لما گرفتار گنجان کنی تسلیم

بعد تسلیم او بگفتاتوب

«بیکراز دهای آتشبار» (۱)

(۱۱۴۶ھ)

از توپهای دیگر آن عصر دو اطلاع دردست است. در کتب خانه فاضل سخنداں بناغلی گویا اعتمادی جنگی نهایت گرانبها موجود است، که مملواز اطلاعات بسیار مقتضم و نادر تاریخی است. و نویسنده آن متخلص به (هراتی) نواسه عبدالله ابن ابو سعید الهرمی بود، که غالباً در عصر احمدشاهی و تیمورشاهی بارجال دیوان انشای شهنشاهی محشور بوده. مطالب تاریخی این مجموعه گرانبها در خور مقاله علیحده است، ولی در پیشجا با جا زت دار نشخند موصوف که با کمال مهر بانی ورواداری این مجموعه تقیس را پذیرش نویسنده گذاشته اند، تاریخ ساختن دو توب دیگر را مینویسیم:

در سنہ (۱۱۸۵ھ) که شهزاده تیمور در هرات حکمرانی داشت با هروردی توپی را در آنجا بوسیله صنعت گران آن شهر ریخته بودند. تاریخ ساختن آنرا میرزا هادی خان متخلص به عشرت بن میرزا عبدالله متخلص به سرور (به دو صفحه) که از منشیان و شعرای دربار بود، چنین گفت:

وله دام عزه در تاریخ توب که بحسب فرما بش تیمور شاه در هرات
ریخته شده

(۱) آریانا، کابل. شماره ۸۹. جوزا ۱۳۲۹ش ترجمه از معارف اعظم کدھ بقلم نویسنده

تیمور شهرو (۱) که شاهی ازوی
شد سکه بزر چون نقش شاهی
خم گردد اگر که پشت شاهی
لرزند و چو بید و چهره کا هی
استاد زبهر کینه خواهی
از آتش و دو دروسیاهی
در مدت بیست روز شاهی
از عون و عناء بست الهی
فرمود که توپ چند ریزد
تو پسی که کند بخصم عاید
خدمام کمر به جهد بستند
تا آنکه گرفت زیباق مام
تار بخ سو ار گشن آن
عشرت ز خرد بیجو کما هی
شد رهبر مساعد رخواهی
جستم ز تلطاف و نوازش
گفتا که ز غیب شد اشارت
« سوزن ده خصم پادشاهی » (۲)

از هصر ع اخیر سن (۱۴۸۵) که در اصل هم بخط سرخ نوشته شده برمی آید.
واز منصون قطعه معلوم است، که درین او قات توپهای متعدد ادر هرات ساخته
رسود ند.

اما توپ دیگر با مردمین شهزاده، در سن (۱۴۷۰) در لاهور به توجه دستور او
و کار حسن خان (یکی از قوب سازان) ساخته شده بود، که همان شاعر و منشی
تاریخ ساختن آنرا چنین منظوم داشت:

زنواب همایون شاه تیمور آنکه از بیمش نگیرد سر بملک و کشور او گردن اعدا
ز بس دست ستم از عدل او کوته بود شاید کشد گر غمزة دلب بعدهش دست از بیفما
رجواز جادر و دطبع همایونش، بکین خواهی زند رهم ز چین ابروان چین را بیکایما
دو دماغر ذست و شیشه قالب میکند خالی ز بیم احتسابش میگریز دنشاً از صهبا

(۱) احمد شاه بابا ۲۰ و چب ۱۴۶ در کوه توپه کوچک قدهار از جهان رفت و تیمور شاه
بجا یش نشست، اما درین قطعه در سن (۱۴۸۵) تیمور را شاه خوانده اند که سکه زده بود.
وازین پدیده آید که شوراده در او اخراج ندگی پدر در هرات اعلام شاهی را داده باشد.

(۲) چنگی خطی شاغلی گویا اعتنایی، ص ۳۹

بود مفتاح ابواب امور دین و هم د فیا
فتد کوه گران را از تهییش لرزه براعضا
بخوبی از برای دفع بداندیش بی پروا
که هر یک بود نادر در فن خود بلکه بی هم تا
که ریزد تویه اچون آب روی زمرة اعدا
باند ک روزگاری بر سر عزاد و شد بروپا
«اساس هستی دشمن به آواز افگندازیا»^(۱)
در عنوان این قطعه کلمات (وله تاریخ توب که بحسب فرمایش تیمور شاه در دارالسلطنه
لاهور زیخته شده) و این همان وقتی است که شهزاده در لاهور نائب السلطنه هندستان
بود، و دستو رمعظم او هم شاید سردار جهان خان پوپلزاری باشد، که در هند بحضور فلائب
السلطنه افغانی قیام داشت.

تاریخ ساختن این توب از مصراع اخیر (۱۱۷۰هـ) بر می‌آید، که در اصل جنگهای زیر
بخطر سرخ زیر آن نوشته اندولی این عدد در صورتی راست می‌آید که الف ممد و د کلمه
آواز را بد الاف بشماریم ^{پرسکا و عزم اسلامی و مطالعات فرهنگی} والا بحساب جمل مجموعه اعداد حروف مصراع (۱۱۶۹هـ)
خواهد بود.

از کلمات تویی چند نیز ظاهر است که در آنوقت در لاهور تویهای متعدد را
ساخته‌اند اما حسن خان سازنده این توب شاید همان توب سازی باشد، که شاگرد استاد
شاه نظیر سازنده توب زمزمه بود، و بناغلی عزیز الدین پوپلزاری نام اور ام حبوب حسن نوشته
و گوید که در سنه ۱۲۱۲هـ با مر اعلیحضرت شاهزاده کابل خواسته شده و توب معروف
زبر زنگ را که (تاریخ آن از کلمات پیش ظفر ۱۲۱۲هـ بر می‌آید) زیخته بود^(۲)
بناغلی پوپلزاری دو تاریخچه زبر زنگ اضافه می‌کند که این توب در برابر ایوان
قصر چهل ستون خبابان کابل نصب بود، ولی سردار محمد عظیم خان آنرا به برادرش

(۱) همان جنگ خطی، ص ۴۰

(۲) دوغا لرمان، ص ۲۱۰ طبع کابل

سردار دوست محمد خان بخشیدو اورابه حکمرانی غزنی فر سنا (۱)

این اشارات بناغی پوپلزی اگر مستند به مدارک معتبری باشد چنان میباید ساند، که سردار دوست محمد خان زبرزنگ را به غزنی انتقال داده باشد پس میتوان بقیه بیو گرافی این توب را از آثار مورخان مابعد تکمیل کرد باین تفصیل:

در سال ۱۸۳۹ هم چون لشکر معروف اندوس بر افغانستان تجاوز کرد، و سردار علام حیدرخان بن امیر دوست محمد خان از غزنی دفاع میکرد توپی بزرگ در دسترس مجاهدین ملی مابود، که نقش آن در همان ۱۸۳۹ م بقلم جنرalan لشکری انگلیس ساخته شد، و در کلکسیون تصاویر تاریخی لشکر اندوس به رئیس وهیئت مدیره ایست اندیبا کمپنی از طرف جوزف فورویل والتر تقدیم گردید و این کلکسیون نفیس در چند جلد در همان سال ۱۸۳۹ م بسعی سر کیت ای جیکسن طبع و نشر شد.

ذکری ازین توب کلان غزنی در رو شتهای جنرalan و مورخان انجلیسی نیز موجود است، و میر زاعداً محمد شکار پوری در کتاب تازه نوای معارک در شرح جنگ غزنی و حمله لشکر انجلیسی بران گوید: «دو گوله توب از جانب قلعه (غزنی) برآمده، در میان لشکر افتادند، یک نفر شنرویک تفر سپاهی و یک اسپ چوپ کاغذ بادی بر هوا پریدند. صاحبان عالیشان، هر گاه همان گوله را وزن کردند بیست و شش پوند وزن پخته شده. در صورت رسیدن این چنین گولهای توب، در لشکر باعث تهمکاری شده، و تمام قوچ در هر اس آمد.» (۲)

این سیوطو، راجا غالباً منشی شکار پوری از تاریخ افغانستان تالیف میر اشرف علی بانی مجمع الا خبار طبع بعضی ۱۸۴۵ م گرفته که میر موصوف نیز آنرا از وقایع سید قداح سین ترا کسوار بخاری حیدری (طبع دهلی قبل از ۱۸۴۵ م) گرفته است. چون فدا حسین در لشکر اندوس با افغانستان آمده و قائم جنگ اول را برای العین دیده است، بنابران روایت وی درباره اهمیت توب غزنی او تیق است ولی بیقین علوم فیضت، که این توب همان زبرزنگ بودیا دیگری؟

(۱) همان کتاب ص ۱۱۰. وای بناغلی نویسنده کتاب درینجا حواله و سند خود را درباره این معلومات مقتضم ننوشته، که از کجا فراهم آورده اند؟ ایکاش امداد را خود را در حواشی نشان می‌دادند

(۲) نوای معارک، ص ۳۹۳ طبع جیبو